

[Waldorff]

energipolitik, hvor de multinationale selskaber og de vestlige regeringer skaber en ny kunstig forsyningskrise, hvor elselskaberne får presset et stigende elforbrug igennem, hvor der mangler en effektiv indsats imod kulforureningen, hvor reallønnen bliver voldsomt udhulet af de stigende olie- og gaspriser, hvor der kører et velfungerende propagandaapparat, og hvor socialdemokratiet står vaklende, kan blive den situation, hvor der kan spekuleres i panik, og hvor befolkningen kan tages på sengen. Det er selvfølgelig den situation, som a-kraftfanatikerne bevidst vil satse på, og det vil være et resultat af, at regeringen ikke ønsker eller magter at følge sin egen beslutning op.

Det er selvfølgelig indlysende, at den situation ikke nødvendigvis behøver at opstå. Der er, som det er fastslået gang på gang, et alternativ. Jeg har ikke tænkt mig at begive mig ud i de forskellige bud på alternative energiplaner, som er udarbejdet, men vil blot sige, at de alle sammen vurderer, at man omkring årtusindskiftet kan klare sig med en olie- og gasforsyning dækkende det halve af energiforbruget og derudover vedvarende energi og en kulandel omkring de 10-11-12 pct., og at man i år 2030 vil kunne nå langt videre, at man faktisk i den situation vil kunne klare sig med en lille andel af kul og ellers vedvarende energikilder – under bestemte forudsætninger naturligvis, bl. a. under forudsætning af en energibesparelse på 20 pct. i år 2000 i forhold til det nuværende forbrug og i år 2030 en besparelse på 50 pct. af det nuværende forbrug. Men det er i virkeligheden en forudsætning, som alle er nødt til at gå ud fra; hvis de tænker den mindste smule globalt og den mindste smule økologisk, kommer de vestlige kapitalistiske lande ikke ud over, at sådanne energibesparelser simpelt hen er nødvendige af miljømæssige, økologiske grunde. Det er selvfølgelig også under den forudsætning, at regeringen virkelig satser på at udvikle den vedvarende energi; det er klart, at det kræver en enorm indsats at nå op på de store andele af vedvarende energi.

Regeringen må altså beslutte sig. Ønsker man et samfund, hvor man bliver smidt i armene på atomkraftteknologien, på de multinationale selskaber, på de reaktionære stater, som kontrollerer uranet og berigningsanlæggene? Vil man overgive sig til de kapitali-

stiske vækstprofeter, til centralismemissionærerne, eller vil man satse på forsynings sikkerhed, på politisk uafhængighed, på et samfund, der bygger på økologiske hensyn og på hensyn til kommende generationer, og som giver bedre muligheder for en folkelig kontrol med udviklingen? Hvor forestiller socialdemokratiet sig at man skal bevæge sig henad?

Hvis ikke det er det første alternativ, man vil satse på, og vi vil gerne tro, at sådan er det, selv om man kan have sine tvivl, når man hører Georg Poulsen, må man selvfølgelig gøre noget. Regeringen må være klar over, at tingene står ikke stille, mens man padler rundt i de taktiske overvejelser. Der er nemlig andre end regeringen, der fører energipolitik. Det er først og fremmest elværkerne. Elselskaberne har en politik, som bevidst satser på atomkraftsamfundet. Ved at forfølge det, som neutralt kaldes elværkernes udbygningsplaner, er man samtidig i fuld gang med at sabotere mulighederne for en alternativ energiforsyning. Elværkerne satser på kraftig udvidelse af elforbruget. Stik imod regeringens erklærede mål arbejder elværkerne på reelt at underminere energibesparelserne. Da vil jeg godt spørge: hvad har regeringen tænkt sig at stille op mod planerne om at forsyne 800.000 boliger med elvarme, som elværkerne ønsker det? Elværkerne er også i fuld gang med at planlægge opførelsen af nye kæmpekraftværker, Risingeværket, Nordjyllandsværket, Amagerværket osv., planlagt for at dække et elforbrug, som regeringen er imod, planlagt imod regeringens ønske om, at kraftvarmen overalt bliver udnyttet, sådan som det vil kunne ske i decentrale kraftvarmeværker. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det?

Elværkerne saboterer den vedvarende energi ved dårlige afregningsregler ved vindkraftforsøg, som man på forhånd har besluttet sig til skal give negative resultater. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det?

Elsam regner i interne papirer med, at kraftvarme vil være rentabelt i mellem 50 og 100 byer i det jysk-fynske område; officielt regner man med 10 byer. Hvad har regeringen tænkt sig at gøre ved det?

En samlet energiplanlægning er naturligvis nødvendig. Den kræver styring af elværkerne, den kræver styring af energibesparelser gennem isoleringspåbud og, hvad der er nok